

Санда Рашковић Ивић: Председник Демократске странке Србије у интервјуу за „Сведок“ о нападима на ДСС, односима са СНС и препорукама ММФ-а Вучићева политика погубна за Србију

Др Санда Рашковић - Ивић постала је прва изабрана жена председник политичке странке у досадашњој историји Србије.

На кормило Демократске странке Србије дошла је после (не)очекиваног повлачења (касније и одласка из странке?!) др Војислава Коштунице - убедљивом победом на страначкој скупштини.

Ћерка је доктора Јована Рашковића, некадашњег неприкосновног лидера Срба у Хрватској.

Од оца је наследила дар за психијатрију која јој је животно опредељење, али и за политику, за коју каже да је њен природан избор.

На интервју са Сандом Рашковић Ивић стигли смо у договорено време, у њен стан у центру Београда. Опуштена и насмејана, председник ДСС отворила је врата свог дома. Спремамо се да почнемо разговор.

- Јаој, молим Вас извините. Морам да одем до кухиње да смањим на мању температуру, да ручак не загори док разговарамо, каже Санда и устаје да скокне до кухиње.

Сведок: Па зар председник странке нема неког ко уместо ње обавља кућне послове?, питамо шаљиво.

Санда Рашковић Ивић: Не, ја живим као већина жена у Србији. Ујутру обавим све обавезе у кући, набавим све потребно, спремам ручак, па онда одем на посао... После тога у странку, или на пут у обилазак општинских одбора ДСС и тако у круг и сваки дан. Знате већ сами, као жена, како то код нас иде, каже Санда.

С: Па Ви дођете нешто као „ три у један“ ?

С.Р.И: Ма ја сам вам пет у један. И мама и домаћица и психијатар и председник странке, а богами од недавно и бака. Та ми се најновија улога посебно свиђа, ваљда зато што се у њој тек откривам.

С: Како све то постижете, или како се код нас вели - постизавате?

С.Р.И: Морам да будем искрена. Имам несебичну помоћ мужа. Када сам на путу по Србији и обилазим одборе, он кува. Али мој најмладји син, Јован, каже да подржава мој страначки ангажман иако се он највише одражава на квалитет исхране. Мој муж кува добро, али Јован каже, да ја ипак кувам боље.

Починемо озбиљније да причамо о политици, о улози у којој се Санда Рашковић - Ивић од недавно налази и о којој, како каже, учи сваког дана нешто ново, а највише у сурету са људима.

С.Р.И: Породица ми је увек била на првом месту, а сада то место дели са странком. Имам све обавезе које имају све маме и баке у Србији, али и све жене које имају своју професију. Рад у странци, кажу, изискује целог човека, с тим се слажем, али жена вреди за једног и по човека, па се ја, тако, цела дајем странци, а још једна ја остаје за све друге слатке улоге и обавезе.

С: Оснивач и председник ДСС Војислав Коштуница, два дана после Вашег избора на место његовог наследника, напустио је странку, а није Вам ни честитао? Да ли сте се после тога чули с Војиславом Коштуницом и да ли Вам је нешто рекао?

С.Р.И: - Нисмо се чули уопште, нисмо у контакту. Коштуница ми није дао ни 100 сати, а не оних 100 дана које је давао свакој Влади као опозиционар. Послао је само изјаву да излази из странке, јер је изневерена изворна политика ДСС.

С: Одакле Коштуници баш таква процена? Да ли је изневерена политика ДСС?

С.Р.И: Политика ДСС није изневерена, а не посебно та изворна политика, јер је ДСС била када је основана еврофилна странка. За тај део политике се не залажемо. Али се залажемо за очување демократских и националних принципа за које се ДСС од оснивања борила. Трудимо се да се у Србију врати култура демократског дијалога, да разговарамо и прихватамо различитости. У програму је, чини ми се, све до 2012. године писало да се ДСС залаже за евроинтеграције. Све то је разумљиво, јер је пре 10 година изгледало да је ЕУ клуб богатих и срећних људи, да може да пружи безбедност и стабилност региону.

С: Међутим...

С.Р.И: Показало се, с временом, да то није тако. ЕУ је највише утицала на разбијање

наше државе и највећи је покровитељ косовске независности. Због тога је ДСС престала да буде еврофилна и постала евроскепитична странка која се залаже за политичку неутралност. Ми смо и даље антиевропска, антинато и странка која се бори за одбрану Устава Србије, што су све принципи за које се борио и Војислав Коштуница.

С: Па шта сте заправо променили у ДСС, осим руководства?

С.Р.И: Променили смо тактику и она се односи, пре свега, на потребу да се странке, интелектуалци, покрети, удружења са сличним ставом окупе око једне заједничке идеје - Србије, у којој су интереси наше земље и њених грађана, важнији од свих других интереса. А не интерес Брисела, додворавање и поданички однос - „све ћемо урадити, жртвовати своју државу и народ да добијемо вашу условну похвалу“. ДСС се залаже, и увек ће се борити за то, да Србија буде политички и војно неутрална.

С: То, с обзиром на белосветске околности звучи, нереално. Може ли уопште мала земља на Балкану, као што је Србија, да буде неутрална, да не зависи ни од једне велике силе?

С.Р.И: У овом тренутку Србија може да има старатешко усмерење да хоће да буде неутрална. А да би она била неутрална, велике силе морају да јој обезбеде ту неутралност, као што су то својевремено, 1815. године Швајцарској обезбедиле. Сама Швајцарска то није могла тако мала поред царске Русије, Хабзбуршке монархије и велике Француске. То је плод деловања великих сила. Клатно Србије је превише отишло на Запад и морамо да га вратимо на Исток да би се позиционирало у центар.

Вучић води Србију у пропаст

Пише: Санда Рашковић Ивић
среда, 03 децембар 2014 22:20

[Оливера Миливојевић - Сведок](#)